

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/801/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112226072
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112226072.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporkyňi J. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXX/X, XXX XX X. X., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66 089 01 Svidník, 2/ HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, o zaplatenie 1.044,45 € s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Ro/425/2012-90 z 03. 02. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom v 1/ rade Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove ako odpor podaný neoprávnenou osobou podľa § 174 ods. 3 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 357/2012 konštatoval, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu podľa § 174 ods. 2 O. s. p. má výslovne len odporca.

Proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie len odporkyňa. Žiadala, aby súd odpor podaný vedľajším účastníkom na jej strane považoval za odpor podaný oprávnenou osobou, pretože s týmto odporom ona vyjadruje súhlas, zároveň popiera, že by dlh vo vzťahu k navrhovateľovi uznala a vznáša námietku premlčania.

Krajský súd po prejednaní odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 2 ustanovuje, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a podľa § 93 ods. 3 O. s. p. môže vedľajší účastník vstúpiť do konania buď z vlastného podnetu, alebo aj na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu a podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba, napriek tomu nie je možné vedľajšieho účastníka na strane odporcu považovať za osobu oprávnenú na podanie odporu proti platobnému rozkazu.

Podľa § 172 ods. 1 O. s. p. súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce

zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 O. s. p. sa nepoužije.

Senát 17Co Krajského súdu v Banskej Bystrici vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. 17Co/121/2013, 17Co/148/2013, 17Co/165/2013, 17Co/168/2013, 17Co/542/2013, 17Co/554/2013 a iné) posudzujúc odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu o odmietnutí jeho odporu vyslovil názor, že „ak účinky vzniku vedľajšieho účastníctva nastávajú okamihom doručenia oznámenia o vstupe súdu a vedľajšiemu účastníkovi sa doručujú všetky rozhodnutia a písomnosti zo spisu rovnako ako hlavnému účastníkovi, je vedľajší účastník osobou oprávnenou podať aj odpor proti platobnému rozkazu, i keď v § 174 ods. 2 O. s. p. nie je uvedené, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať aj vedľajší účastník. Jeho procesná legitimácia na podanie opravného prostriedku je ale obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje“.

Z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (konkrétne ide o uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/210/2012 zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 6Cdo/420/2012 zo dňa 22.01.2014, sp. zn. 6Cdo/357/2012 zo dňa 30.10.2013 a sp. zn. 7Cdo/135/2013 zo dňa 21.10.2013), ktoré boli vydané a zverejnené po rozhodnutí krajského súdu v totožných veciach ale vyplýva záver, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu a subjektívne legitimovaný na podanie odporu proti platobnému rozkazu je v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. výslovne len odporca; ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že okrem odporcu môže odpor podať vedľajší účastník, pretože v zákone nie je výslovne upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu tak, ako je to v prípade podania odvolania podľa § 201 O. s. p.; podanie odporu proti platobnému rozkazu totiž nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu, pretože zákon priamo predpokladá, že za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 druhá veta O. s. p.); ani prípadný súhlas odporcu s podaním odporu proti platobnému rozkazu vedľajším účastníkom nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 172 O.s.p., podľa ktorého je na podanie odporu subjektívne legitimovaný len odporca a nie všeobecne „účastník“ (§ 201 O.s.p.) ako je to v prípade odvolania; iba odporca rozhoduje o tom, či včasným podaním odporu dôjde zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu ako formy rozhodnutia vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti; pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, došlo by tým k popretiu tohto jeho dispozičného práva; na rozdiel od odvolania (ktoré má suspenzívne a devolutívne účinky) má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky, t.j. zrušuje sa ním platobný rozkaz (§ 174 ods. 2 prvá veta O.s.p.); v prípade podania odporu vedľajším účastníkom, by sa preto zisťovanie stanoviska odporcu stalo bezpredmetné; odporca by už totiž účinky podaného odporu nemohol zvrátiť a v dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ustanovenie § 93 ods. 4 tretia veta O.s.p., v zmysle ktorého, ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností; súd by už totiž nemal priestor na žiadnu úvahu. Nakoľko jednou zo zákonných úloh najvyššieho súdu je dbať o jednotný výklad a aplikáciu právnych predpisov aj vlastnou rozhodovacia činnosťou (§ 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov), odvolací súd výklad predmetného ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p. vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rešpektuje.

Okresný súd správne podľa § 174 ods. 3 písm. c/ O. s. p. odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom ako neoprávnenou osobou, preto odvolací súd jeho uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.